

Urantia-kirja

<< [Luku 76](#) | [Osat](#) | [Sisältö](#) | [Luku 78](#) >>

Luku 77

Keskiväliolennot

77:0.1 (855.1) USEIMMISSA Nebadonin asutuissa maailmoissa asuu yksi tai useampia ryhmiä ainutlaatuisia olentoja, jotka elävät noiden maailmojen kuolevaisten ja enkeliluokkien jotakuinkin keskivälissä olevalla elävien olentojen toimintatasolla; siksi heitä kutsutaankin *keskiväliolennoiksi*. Näyttää siltä kuin he olisivat ajallisuudessa ilmenevä sattuma, mutta heitä esiintyy niin laajalti ja he ovat auttajina niin arvokkaita, että olemme kaikki jo kauan sitten hyväksyneet heidät yhdeksi yhdistyneeseen planeettapalveluumme olennaisesti kuuluvaksi olentoluokaksi.

77:0.2 (855.2) Urantialla toimii kaksi selvästi toisistaan erottuvaa keskiväliolentojen luokkaa: ensiasteinen eli vanhempi joukko, joka ilmaantui olemassaolon piiriin Dalamatian aikoina, ja toisasteinen eli nuorempi ryhmä, joka on peräisin Aatamin ajoilta.

1. Ensiasteiset keskiväliolennot

77:1.1 (855.3)

Ensiasteisten keskiväliolentojen syntyhistoriassa yhdistyvät Urantialla aineellinen ja hengellinen ainutlaatuisella tavalla keskenään. Tiedämme samanlaisia olentoja olevan muissakin maailmoissa ja muissakin järjestelmissä, mutta niissä he ilmaantuivat toisenlaisin menetelmin.

77:1.2 (855.4)

On hyvä pitää aina mielessä, että kehittyvällä planeetalla toisiaan seuraavat Jumalan Poikien lahjoittautumiset tuovat mukanaan merkittäviä muutoksia tuon maailman hengelliseen järjestykseen, ja toisiaan ne muuttavat hengellisten ja aineellisten vaikuttajien keskinäisten yhteenliittymien aikaansaannoksia sillä tavoin, että tuloksena on tosiaan vaikeasti ymmärrettäviä tilanteita. Prinssi Caligastian esikunnan sadan ruumiillisen jäsenen asema on esimerkki juuri tällaisesta eri tekijöiden ainutlaatuisesta keskinäisestä yhteenliittymisestä: Jerusemin ylösnousemuksellisina morontiakansalaisina he olivat aineellisen tason yläpuolelle kuuluvia olentoja, vailla suvunjatkamisoikeuksia. Taivaasta alas laskeutuneina planetaarisina hoivaajina he olivat Urantialla aineellisia ja sukupuolellisia luotuja, jotka kykenivät siittämään aineellisia jälkeläisiä (niin kuin jotkut heistä sittemmin tekivätkin). Mitä me emme kykene tyydyttävästi selittämään on se, miten nämä sata pystyivät aineellisuuden ylittävällä tasolla toimimaan vanhemman osassa, mutta nimenomaan sellaista kuitenkin tapahtui. Ruumiillisen esikunnan erään miespuolisen ja erään naispuolisen jäsenen aineellisen tason ylittävän (ei-sukupuolisen) suhteen tuloksena oli ensiasteisten keskiväliolentojen esikoisen ilmaantuminen.

77:1.3 (855.5) Kohta havaittiin, että tällaiseen luokkaan, kuolevaisten tason ja enkelien tason keskivälille, kuuluva luotu olisi suureksi avuksi Prinssin päämajan tehtävien suorittamisessa, ja niin jokaiselle ruumiilliseen esikuntaan kuuluvalla pariskunnalle myönnettiin lupa tuottaa samanlainen olento. Tämän hankkeen tuloksena oli ensimmäinen viidenkymmenen keskiväliolennon ryhmä.

77:1.4 (855.6) Vuoden ajan tämän ainutlaatuisen ryhmän työskentelyä tarkkailtuaan Planeettaprinssi antoi valtuudet keskiväliolentojen rajoittamattomaan tuottamiseen. Tätä hanketta toteutettiin niin kauan kuin kyseistä luomiskykyä riitti, ja tällä tavoin saatettiin olevaisiksi alkuperäinen 50 000 jäsenen ryhmä.

77:1.5 (856.1) Jokaisen keskiväliolennon aikaansaamisen jälkeen seurasi puolen vuoden tauko, ja kun kullekin parille oli syntynyt tuhat tällaista olentoa, seuraavaa ei enää koskaan ilmaantunut. Eikä tarjolla ole mitään selitystä siihen, miksi tämä kyky tuhannennen jälkeläisen ilmaantumisen jälkeen ehtyi. Enemmät kokeilut, toistettiin niitä kuinka monta kertaa hyvänsä, päättyivät aina epäonnistumiseen.

77:1.6 (856.2) Näistä olennoista muodostui Prinssin hallinnon tiedustelujoukko. He samoilivat maailmaa pitkin ja poikin, tekivät huomioita ja havaintoja maailman roduista ja suorittivat Prinssille ja hänen esikunnalleen muita korvaamattomia palveluksia sen toiminnan piirissä, jonka tarkoituksena oli vaikuttaa kaukana planeetan päämajasta sijaitsevaan ihmisyyhteisöön.

77:1.7 (856.3)

Tällainen järjestely oli voimassa niihin traagisiin päiviin saakka, jolloin planeetan kapina kietoi pauloihinsa vähän yli neljä viidesosaa ensiasteisista keskiväliolennoista. Uskollisten joukkokunta astui Melkisedek-pesänhoitajien palvelukseen, ja aina Aatamin aikaan asti se toimi Vanin nimellisen johtajuuden alaisuudessa.

2. Nodiittirotu

77:2.1 (856.4)

Vaikka tämä on kertomus Urantian keskiväliolentojen syntyperästä, olemuksesta ja toiminnasta, on molempien olentoluokkien – ensiasteisten ja toisasteisten – keskinäinen sukulaisuus kuitenkin syynä siihen, että meidän on välttämätöntä keskeyttää kertomus ensiasteisista keskiväliolennoista hetkeksi tähän ja seurata Prinssi Caligastian ruumiillisen esikunnan kapinallisjäsenistä polveutuvaa sukuhaaraa planetaarisen kapinan päivistä Aatamin aikoihin. Juuri tätä rotuperimää edustava sukuhaara nimittäin tuotti toisen Eedenin puutarhan alkuaikoina puolet keskiväliolentojen toisasteisen luokan esivanhemmista.

77:2.2 (856.5)

Prinssin esikunnan fyysiset jäsenet oli rakennettu sukupuolellisiksi luoduiksi, jotta he osallistuisivat hankkeeseen sellaisten jälkeläisten tuottamiseksi, joissa esiintyisivät heidän oman erityisen olentoluokkansa yhteiset ominaisuudet yhdistyneinä Andonin heimojen valikoituihin rodullisiin ominaisuuksiin, ja tämä

kaikki oli ennakkovalmistelua myöhemmin tapahtuvaksi tiedetylle Aatamin ilmestymiselle. Elämäkantajat olivat suunnitelleet uudentyyppisen kuolevaisen. Suunnitelmaan sisältyi Prinssin esikunnan yhteisten jälkeläisten yhdistyminen Aatamin ja Eevan ensimmäisen polven jälkeläisiin. He olivat siis laatineet suunnitelmansa siltä pohjalta, että tavoitteena oli uusi planetaaristen luotujen luokka, josta he toivoivat, että sen jäsenistä tulisi ihmisyhteisön opettaja-hallitsijoita. Näiden olentojen oli tarkoitus olla sosiaalisessa mielessä, mutta ei hallinnollisessa mielessä, riippumattomia. Mutta kun tämä hanke lähes täydellisesti epäonnistui, emme koskaan saa tietää, millaisen hyväntahtoista johtajuutta ja verratonta kulttuuria edustavan aristokratian Urantia menetti. Sillä kun aineellisen esikunnan jäsenet myöhemmin tuottivat jälkeläisiä, se tapahtui kapinan jälkeen, ja sitten kun heiltä oli riistetty yhteys järjestelmän elämänvirtoihin.

77:2.3 (856.6) Kapinan jälkeisenä aikakautena Urantialla sattui monia epätavallisia tapahtumia. Suurenmoinen sivilisaatio, Dalamatian kulttuuri, oli murenemassa. ”Siihen aikaan eli maan päällä jättiläisiä (nodiitteja), ja kun jumalten pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia, olivat nämä lapset noita ’muinaisajan mahtimiehiä’, ’mainetekojen miehiä’.” Vaikka esikunnan jäsenet ja heidän ensimmäiset jälkeläisensä tuskin olivat ”jumalten poikia”, noiden kaukaisten aikojen evolutionaariset kuolevaiset pitivät heitä kuitenkin sellaisina; perimätieto liioitteli jopa heidän ruumiinkokoaan. Tämä siis on sen miltei yleismaailmallisen kansantarun alkulähde, joka kertoo maan päälle tulleista jumalista ja

siitä, kuinka nämä ihmisten tyttärien kanssa siittivät muinaisten sankarien rodun. Ja koko tämä legenda sekaantui toisessa puutarhassa myöhemmin esiintyneistä adamiittien rotusekoituksista kertoviin tarinoihin.

77:2.4 (857.1) Koska Prinssin esikunnan sadassa ruumiillisessa jäsenessä oli andonilaisen ihmissuvun ituplasmaa, olisi luonnollisesti ollut odotettavissa, että jos he ryhtyisivät sukupuoliseen jälkeläistentuottamiseen, heidän jälkeläisensä muistuttaisivat joka suhteessa muiden andonilaisvanhempien jälkeläisiä. Mutta kun esikunnan kuusikymmentä kapinallista, Nodin kannattajat, sitten tosiaankin ryhtyivät sukupuoliseen jälkeläisten tuottamiseen, heidän lapsensa osoittautuivat sekä andonilaisiin että sangik-kansoihin verrattuina lähes kaikissa suhteissa ylivertaisiksi. Tämä odottamaton ylivertaisuus ei ollut tunnusomaista vain fyysisten ja älyllisten ominaisuuksien kohdalla, vaan ulottui myös hengellisiin kykyihin.

77:2.5 (857.2) Nämä ensimmäisessä nodiittisukupolvessa ilmenneet mutanttipiirteet aiheutuivat tietyistä muutoksista, joita oli tehty andonilaisten ituplasman perinnöllisyystekijöiden keskinäiseen järjestykseen ja kemiallisiin rakennusosiin. Näiden muutosten syynä oli se, että esikunnan jäsenten ruumiissa esiintyi Satanian järjestelmän voimakkaita elämän ylläpitopiirejä. Nämä elämän virtapiirit panivat erityiseen Urantian rakennemalliin kuuluvat kromosomit järjestyseen uudella tavalla niin, että ne tulivat lähemmäksi säädettyyn nebadonilaiseen elollisuuden ilmenemistapaan kuuluvia, satanialaista erityismuotoa noudattavia vakioituja rakennekaavoja. Menetelmä, jota käytettiin tämän

ituplasman muodonmuutoksen aikaansaamiseksi siihen järjestelmän elämänvirtojen avulla vaikuttamalla, ei ole kovinkaan kaukana niistä menetelmistä, joilla Urantian luonnontieteilijät röntgensäteitä käyttämällä muuntavat kasvien ja eläinten ituplasmaa.

77:2.6 (857.3) Näin nodiittikansat siis ilmaantuivat eräistä omalaatuisista ja odottamattomista muunnoksista, jotka toteutuivat Avalonin kirurgien andonilaisluovuttajien kehosta esikunnan ruumiillisten jäsenten kehoon siirtämässä elämänplasmassa.

77:2.7 (857.4) Muistanette, että sadasta andonilaisen ituplasman luovuttajasta tehtiin vuorostaan elämänpuun vaatiman orgaanisen täydenteen haltijoita niin, että Satanian elämänvirrat huuhtoivat myös heidän ruumistaan. Myös ne neljäkymmentäneljä muunnettua andoniittia, jotka esikunnan mukana liittyivät kapinaan, pariutuivat keskenään ja antoivat merkittävän lisänsä nodiittikansojen muita parempiin rotukantoihin.

77:2.8 (857.5) Mainitut kaksi ryhmää, joihin kuului 104 muunnettua andoniittien elämänplasmaa kantavaa yksilöä, ovat nodiittien – kahdeksannen Urantialle ilmestyneen rodun – esivanhemmat. Ja tämä elollisuuden ihmishahmoisen muodon uusi ilmenemismuoto edustaa jälleen uutta vaihetta sen alkuperäisen suunnitelman toteutumisessa, jonka mukaan Urantiaa käytetään elollisuusmuuntelujen maailmana, paitsi että tämä oli eräs odottamattomista kehitystuloksista.

77:2.9 (857.6) Puhdasveriset nodiitit olivat suurenmoinen rotu, mutta he sekoittuivat vähitellen maailman evolutionaarisiin kansoihin, ja

ennen pitkää oli havaittavissa melkoista rappeutumista.

Kymmenentuhatta vuotta kapinan jälkeen he olivat jo menettäneet ylivertaisuuttaan niin paljon, että heidän keskimääräinen elinaikansa oli vain vähän evolutionaaristen rotujen elinikää pitempi.

77:2.10 (857.7) Kun arkeologit kaivavat esiin nodiittien myöhempien sumerilaisjälkeläisten savitauluarkistoja, he löytävät sumerilaisten kuningasluetteloita, jotka ulottuvat useita tuhansia vuosia ajassa taaksepäin. Ja sitä mukaa kun nämä muistiinpanot ulottuvat yhä kauemmas menneisyyteen, pitenevät myös yksittäisten kuninkaiden hallituskaudet jostakin kahdestakymmenestäviidestä tai kolmestakymmenestä vuodesta aina sataanviiteenkymmeneen vuoteen ja ylikin. Tämä näiden vanhempien kuninkaiden hallituskausien piteneminen osoittaa, että jotkut varhaisista nodiittihallitsijoista (Prinssin esikunnan välittömistä jälkeläisistä) todellakin elivät pitempään kuin heidän myöhempien aikojen seuraajansa, ja lisäksi se osoittaa pyrkimystä venyttää dynastioita niin, että päästään aina Dalamatian aikaan saakka.

77:2.11 (857.8) Tällaisista pitkäikäisistä yksilöistä kertovat merkinnät johtuvat myös ajanlaskun yksikkönä käytettyjen kuukausien ja vuosien sekoittumisesta keskenään. Sama ilmiö on myös havaittavissa Raamatun esittämässä Abrahamin sukuluettelossa sekä kiinalaisten varhaisissa muistiinmerkinnöissä.

Kaksikymmentäkahdeksanpäiväisen kuukauden tai aikajakson sekoittaminen myöhemmin käyttöön otettuun yli kolmesataaviisikymmenpäiväiseen vuoteen oli syynä perimätietoihin, jotka kertovat tällaisista pitkäikäisistä ihmisistä. On

olemassa muistiinmerkontöjä miehestä, joka eli yli yhdeksänsataa ”vuotta”. Tämä ajanjakso ei todellisuudessa vastaa täyttä seitsemääkymmentäkään vuotta, ja tällaisia elinaikoja pidettiin hyvin kauan aikaa merkittävän pitkinä; ”kuusikymmentä vuotta ja kymmenen”, niin kuin tällainen elinaika myöhemmin ilmaistiin.

77:2.12 (858.1) Vielä kauan Aatamin päivien jälkeen tapana oli laskea aikaa kahdenkymmenenkahdeksan päivän kuukausina. Mutta kun egyptiläiset noin seitsemäntuhatta vuotta sitten ryhtyivät uudistamaan kalenteria, he tekivät sen suurta tarkkuutta noudattaen ja ottivat käyttöön 365-päiväisen vuoden.

3. Baabelin torni

77:3.1 (858.2) Dalamatian mereenvajoamisen jälkeen nodiitit siirtyivät pohjoiseen ja itään, ja pian sen jälkeen he perustivat rotunsa ja kulttuurinsa pääpaikaksi uuden Dilmunin kaupungin. Ja noin viisikymmentätuhatta vuotta Nodin kuoleman jälkeen, kun Prinssin esikunnan jälkeläisten määrä oli noussut liian suureksi heidän saada elantonsa uutta Dilmunin kaupunkiaan välittömästi ympäröiviltä mailta, ja sen jälkeen kun he olivat ryhtyneet solmimaan keskinäisiä aviositeitä rajanaapureidensa eli andoniitti- ja sangik-heimojen kanssa, heidän johtajiensa mieleen juolahti, että olisi tehtävä jotakin heidän rodullisen yhtenäisyytensä säilyttämiseksi. Niinpä heimoneuvosto kutsuttiin koolle, ja paljon pohdinnan jälkeen hyväksyttiin Bablotin, Nodin erään jälkeläisen, laatima suunnitelma.

77:3.2 (858.3) Bablot ehdotti, että pystytettäisiin suurellinen, rodun kunniakkuutta korostava temppeli keskelle heidän tuolloin hallussaan pitämää maa-aluetta. Tälle temppelille oli tarkoitus rakentaa torni, jonka kaltaista maailma ei ollut koskaan vielä nähnyt. Sen oli määrä olla heidän katoamassa olevan suuruutensa monumentaalinen muistomerkki. Oli monia, jotka halusivat muistomerkin pystytettäväksi Dilmuniin, mutta toiset puolustivat ajatusta, että sellainen suuri rakennelma pitäisi sijoittaa turvallisen välimatkan päähän meren vaaroista, sillä he muistivat perimätiedot heidän ensimmäisen pääkaupunkinsa Dalamatian joutumisesta veden alle.

77:3.3 (858.4) Bablotin suunnitelmien mukaan uusista rakennuksista olisi pitänyt tulla nodiittikulttuurin ja -sivilisaation tulevaisuudessa rakennettavan keskuksen ydin. Hänen kantansa pääsi loppujen lopuksi voitolle, ja rakennustyö alkoi hänen suunnitelmiensa mukaisesti. Uuden kaupungin nimeksi oli tornin arkkitehdin ja rakennuttajan mukaan määrä tulla *Bablot*. Myöhemmin paikkakunta tunnettiin Bablodina ja vihdoinkin Baabelina.

77:3.4 (858.5) Mutta nodiittien keskuudessa esiintyi yhä jossakin määrin suhtautumiseroja tämän hankkeen suunnitelmia ja tarkoitusta kohtaan. Heidän johtajansakaan eivät olleet täysin yksimielisiä sen kummemmin rakennussuunnitelmista kuin siitäkään, mihin tarkoitukseen rakennuksia niiden valmistuttua käytettäisiin. Neljän ja puolen vuoden työskentelyn jälkeen leimahti suuri kiista tornin pystyttämisen tavoitteesta ja tarkoituksesta. Riidat kävivät niin kitkeriksi, että koko työ pysähtyi. Muonankantajat

levittivät uutiset erimielisyyksistä, ja rakennuspaikalle alkoi kerääntyä heimojen väkeä sankoin joukoin. Tornin rakentamisen tarkoituksesta esitettiin kolme erilaista näkemystä:

77:3.5 (858.6) 1. Suurin ryhmä eli lähes puolet halusi nähdä tornin rakennettavaksi nodiittien historian ja rodullisen yliverlaisuuden muistomeriksi. Heidän mielestään sen olisi pitänyt olla suuri ja vaikuttava rakennelma, joka herättäisi ihailua kaikissa tulevilla sukupolvissa.

77:3.6 (858.7) 2. Toiseksi suurin mielipideryhmä tahtoi tornin suunniteltavaksi niin, että se kunnioittaisi Dilmunin kulttuurin muistoa. He aavistivat, että Bablotista tulisi suuri kaupan, taiteen ja teollisuuden keskus.

77:3.7 (859.1) 3. Pienin ryhmittymä ja samalla vähemmistö oli sitä mieltä, että tornin pystyttäminen tarjosi tilaisuuden sovittaa se mielettömyys, että heidän kantaisänsä olivat osallistuneet Caligastian kapinaan. He esittivät omana kantanaan, että torni olisi omistettava kaikkien Isän palvontaan; että uuden kaupungin ainoana tarkoituksena olisi Dalamatian tyhjäksi jättämän paikan täyttäminen eli, että se toimisi kulttuurin ja uskonnon keskuksena ympäristön barbaareille.

77:3.8 (859.2) Uskonnollinen ryhmä äänestettiin oitis kumoon. Enemmistö torjui sellaisen opin, että heidän esivanhempansa olivat muka syyllistyneet kapinaan. Heidän rotuunsa lyöty moinen poltinmerkki loukkasi heitä. Kun näin oli suoriuduttu yhdestä

kiistaan liittyvästä kolmesta näkökulmasta ja kun he eivät keskustelemalla onnistuneet tekemään ratkaisua kahdesta jäljellä olevasta, he turvautuivat taisteluun. Uskonnollismieliset – taisteluun osallistumattomat – pakenivat koteihinsa etelään, kun heidän toverinsa sen sijaan taistelivat kunnes olivat miltei hävittäneet toisensa.

77:3.9 (859.3) Noin kaksitoistatuhatta vuotta sitten tehtiin toinen Baabelin tornin pystytysyritys. Andiittien sekoittumarodut (nodiitteja ja adamiitteja) ryhtyivät pystyttämään uutta temppeliä ensimmäisen rakennelman raunioille, mutta hanke ei saanut riittävästi kannatusta; se luhistui omaan suurellisuuteensa. Kyseinen seutu tunnettiin kauan aikaa Baabelin maana.

4. Nodilaiset sivilisaation keskukset

77:4.1 (859.4) Baabelin tornista käydyn kummallekin osapuolelle tuhoisan taistelun välittömänä seurauksena oli nodiittien hajaantuminen. Tämä sisällissota vähensi rodullisesti puhtaampien nodiittien lukumäärää suuresti ja oli monin tavoin syynä siihen, etteivät he onnistuneet perustamaan mitään merkittävää esiaatamilaista sivilisaatiota. Nodiittien kulttuuri taantui tästä ajasta alkaen yli sadankahdenkymmenentuhannen vuoden ajan, kunnes aatamilaisen aineksen lisäys sitä kohensi. Mutta vielä Aatamin aikoinakin nodiitit olivat yhä kyvykäs kansanheimo. Monia heidän

rodullisesti sekoittuneita jälkeläisiään oli puutarhanrakentajien joukossa, ja monet Vanin ryhmänjohtajakapteeneista olivat nodiitteja. Jotkut kyvykkäimmistä Aatamin esikunnassa palvelleista mielistä olivat tätä rotua.

77:4.2 (859.5) Neljästä suuresta nodiittikeskuksesta kolme perustettiin heti Bablotin konfliktin jälkeen:

77:4.3 (859.6) 1. *Läntiset eli Syyrian nodiitit*. Kansallismielisten eli rotumuistomerkin kannattajien jäänteet matkasivat kohti pohjoista ja yhdistyivät andoniitteihin. Ne perustivat myöhemmin Mesopotamian luoteispuoliset nodilaiskeskukset. Kysymyksessä oli hajaantuvien nodiittien suurin ryhmä, ja tämä ryhmä antoi paljon myöhemmin ilmaantuneelle assyrialaista sukukunnalle.

77:4.4 (859.7) 2. *Itäiset eli Elamin nodiitit*. Kulttuurin ja kaupan puolestapuhujat vaelsivat suurin joukoin kohti itää, Elamiin, ja siellä he liittyivät sekoittuneisiin sangik-heimoihin. Kolmenkymmenen–neljäntäkymmenen vuosituhatvuotisen takaiset elamilaiset olivat muuttuneet olemukseltaan jo suurelta osin sangikeiksi, vaikka he edelleen pitivätkin yllä sivilisaatiota, joka oli ympärillä asuvien barbaarien kulttuuria korkeammalla tasolla.

77:4.5 (859.8) Toisen puutarhan perustamisen jälkeen tästä läheisestä nodiittiyhdyskunnasta oli tapana puhua ”Nodin maana”, ja tämän nodiittiryhmän ja adamiittien välillä vallinneen pitkän, verrattain rauhallisen kauden kuluessa molemmat rodut sekoittuivat laajasti

keskenään, sillä Jumalan Poikien (adamiittien) tavaksi tuli yhä useammin ottaa vaimokseen ihmisten tyttäriä (nodiitteja).

77:4.6 (860.1) 3. *Keskimmäiset eli esisumerilaiset nodiitit.* Tigris- ja Eufratjokien suulla asunut pieni ryhmä säilytti muita paremmin rodullisen koskemattomuutensa. Se piti pintansa tuhannet vuodet, ja lopulta siitä muodostui se nodiittikantaheimo, joka adamiitteihin sekoituttuaan perusti historiallisten aikojen sumerilaiskansat.

77:4.7 (860.2) Tämä kaikki selittää, miten sumerilaiset niin yhtäkkisesti ja salaperäisesti ilmestyivät toiminnan näyttämölle Mesopotamiassa. Koskaan eivät tutkijat pysty jäljittämään ja seuraamaan näitä heimoja takaisin sumerilaisten alkulähteille, niiden sukujuuret kun ulottuvat kaksisataatuhatta vuotta ajassa taaksepäin, Dalamatian mereenvajoamisen jälkeiseen aikaan. Ilman, että näiden muinaisuuden heimojen alkuvaiheista on merkkiäkään muualla maailmassa, ne yhtäkkiä sukeltavat esiin sivilisaation taivaanrannan takaa mukanaan kypsä ja verraton kulttuurinsa temppeleineen, metallinkäsittelytaitoineen, maanviljelyineen, kotieläimineen, savenvalanta- ja kankaankudontataitoineen, kauppalakeineen, lakikokoelmineen, uskonnollisine menoineen ja vanhoine kirjoitusjärjestelmineen. Historiallisen ajan alkuun tultaessa ne olivat jo kauan sitten kadottaneet Dalamatian kirjaimiston ja omaksuneet Dilmunista alkunsa saaneen erikoisen kirjoitustavan. Sumerin kieli, joka on maailmasta käytännöllisesti katsoen hävinnyt, ei ollut seemiläinen, vaan sillä oli paljon yhteistä niin kutsuttujen arjalaiskielten kanssa.

77:4.8 (860.3) Sumerien jälkeensä jättämä yksityiskohtainen kirjallinen aineisto kuvailee sen merkittävän asutuskeskuksen aluetta, joka sijaitsi Persianlahden rannalla, varhaisemman Dilmunin kaupungin lähistöllä. Egyptiläiset kutsuivat tätä muinaisuuden loisteliasta kaupunkia Dilmatiksi, kun sen sijaan myöhemmät aatamilaistuneet sumerit sekoittivat sekä ensimmäisen että toisen nodiittikaupungin Dalamatiaan ja kutsuivat kaikkia kolmea Dilmuniksi. Ja arkeologit ovat jo löytäneet näitä ikivanhoja sumerilaisia savitauluja, jotka kertovat tästä maanpäällisestä paratiisista, ”jossa Jumalat ensimmäisen kerran siunasivat ihmiskuntaa sivistyneen ja kulttuurisen elämäntavan esikuvalla.” Ja näitä Dilmunia, ihmisten ja Jumalan paratiisia, kuvailevia tauluja lepää nyt kaikessa rauhassa monen museon pölyisillä hyllyillä.

77:4.9 (860.4) Sumerilaiset tunsivat hyvin ensimmäisen ja toisen Eedenin, mutta huolimatta laajamittaisesta avioitumisesta adamiittien kanssa he pitivät pohjoisia puutarhan asukkaita jatkuvasti kuitenkin muukalaisrotuna. Sumerien ylpeys muita muinaisemmasta nodiittikulttuurista sai heidät jättämään nämä myöhemmät suuruuden näkymät vaille huomiota ja muistamaan vain Dilmunin kaupungin suurenmoisuuden ja sen paratiisillisuudesta kertovat perimätiedot.

77:4.10 (860.5) 4. *Pohjoiset nodiitit ja amadoniitit – vaniitit.* Tämä ryhmä ilmaantui jo ennen Bablotin konfliktia. Nämä pohjoisimmat nodiitit olivat niiden jälkeläisiä, jotka olivat hylänneet Nodin ja

hänen seuraajainsa johtajuuden ja vaihtaneet sen Vanin ja Amadonin johtajuuteen.

77:4.11 (860.6) Jotkut Vanin ensimmäisistä työtovereista asettuivat myöhemmin asumaan sen järven rantamille, joka yhä kantaa hänen nimeään, ja heidän perinteensä muotoutuivat näillä seuduilla. Araratista tuli heidän pyhä vuorensa, ja sillä oli myöhempien aikojen vaniiteille sama merkitys kuin Siinailla oli heprealaisille. Kymmenentuhatta vuotta sitten assyrialaisien vaniittiesi-isät opettivat, että Jumalat olivat Araratvuorella antaneet Vanille heidän seitsemästä käskystä koostuvan moraalilakinsa. He uskoivat lujasti sellaiseen, että Van ja tämän työtoveri Amadon oli viety elävinä pois planeetalta, kun nämä olivat olleet vuorella hartaudenharjoitukseen syventyneinä.

77:4.12 (860.7) Araratin vuori oli Pohjois-Mesopotamian pyhä vuori, ja koska suuri osa näistä ikivanhoista ajoista kertovasta perimätiedostanne on saatu babylonialaisen vedenpaisumuskertomuksen ohessa, ei ole yllättävää, että Araratvuori ja sikäläinen seutukunta punoutuivat myöhempään juutalaiseen kertomukseen Nooasta ja maailmanlaajuisesta vedenpaisumuksesta.

77:4.13 (860.8) Noin 35000 vuotta eKr. Aataminpoika vieraili eräässä itäisimmistä vanilaisten vanhoista siirtokunnista perustaakseen sinne oman sivistyskeskuksensa.

5. Aataminpoika ja Ratta

77:5.1 (861.1) Luotuamme katsauksen toisasteisten keskiväliolentojen esivanhempiin kuuluneisiin nodiittiedelläkävijöihin tulisi tässä kertomuksessa ottaa nyt tarkasteltavaksi heidän esivanhempiensa Aatamista polveutuva puolisko, sillä toisasteiset keskiväliolennot ovat myös Aataminpojan, Urantian violetin rodun esikoisen, lapsenlapsia.

77:5.2 (861.2) Aataminpoika kuului siihen Aatamin ja Eevan lasten ryhmään, joka päätti jäädä maan päälle isänsä ja äitinsä luo. Tämä Aatamin vanhin poika oli monet kerrat kuullut Vanin ja Amadonin kertovan ylämaakodistaan pohjoisessa, ja vähän toisen puutarhan perustamisen jälkeen hän päätti lähteä etsimään tätä nuoruutensa unelmien maata.

77:5.3 (861.3) Aataminpoika oli tuolloin 120-vuotias ja oli ollut kolmenkymmenen kahden puhdasrotuisen, ensimmäisessä puutarhassa syntyneen lapsen isä. Hän halusi jäädä vanhempiensa luo auttamaan heitä toisen puutarhan rakentamisessa, mutta häntä järkytti suuresti se, että hän menetti puolisonsa ja heidän yhteiset lapsensa. Nämä olivat kaikki päättäneet lähteä Edentiaan niiden muiden aatamilaislasten mukana, jotka halusivat tulla Kaikkein Korkeimpien suojateiksi.

77:5.4 (861.4) Aataminpoika ei halunnut poistua Urantialle jääneiden vanhempiensa luota, vaikeuksien tai vaaran pakoilu ei ollut hänen tapaistaan, mutta toisen puutarhan henkilösuhteet olivat hänestä kaikkea muuta kuin tyydyttäviä. Hän teki paljon edistääkseen alkuvaiheessa suoritettuja puolustus- ja rakennustoimia, mutta

päätti lähteä pohjoiseen heti ensimmäisen tilaisuuden tarjoutuessa. Ja vaikka hänen lähtönsä sujui kaikin puolin miellyttävissä merkeissä, Aatami ja Eeva murehtivat vanhimman poikansa menettämistä kovin. Heitä huoletti päästää häntä outoon ja vihamieliseen maailmaan, josta hän ei, niin kuin he pelkäsivät, koskaan palaisi.

77:5.5 (861.5) Aataminpojan mukana pohjoiseen lähti

kaksikymmenseitsemänjäseninen seurue etsimään näitä hänen lapsuutensa haavekuvien ihmisiä. Runsaan kolmen vuoden kuluttua Aataminpojan seurue tosiaankin tavoitti löytöretkensä päämäärän, ja siellä kohtaamiensa ihmisten joukosta hän pani merkille ihanan ja kauniin kaksikymmenvuotiaan naisen, joka väitti olevansa viimeinen puhdasrotuinen Prinssin esikunnan jälkeläinen. Tämä nainen, Ratta nimeltään, kertoi kaikkien esivanhempiensa olleen Prinssin langenneeseen esikuntaan kuuluneen kahden jäsenen jälkeläisiä. Hän oli rotunsa viimeinen edustaja, sillä eläviä sisaruksia hänellä ei ollut. Hän oli jo melkein päättänyt olla avioitumatta, melkein päättänyt kuolla lapsettomana, mutta hän menetti sydämensä majesteettiselle Aataminpojalle. Ja kun hän kuuli Eedenin tarinan eli sen, kuinka Vanin ja Amadonin ennustukset todellakin olivat käyneet toteen, ja kun hän kuunteli selostusta puutarhassa tapahtuneesta rikkomuksesta, hänet valtasi yksi ainoa ajatus: avioitua tämän Aatamin pojan ja perillisen kanssa. Ja pian tämä ajatus heräsi myös Aataminpojan mielessä. Runsaan kolmen kuukauden kuluttua he menivät naimisiin.

77:5.6 (861.6)

Aataminpojalla ja Ratalla oli

kuudenkymmenenseitsemän lapsen perhe. Heistä sai alkunsa suuri maailmanjohtajien suku, mutta sen lisäksi he tekivät jotakin enemmän. Olisi muistettava, että nämä molemmat olennot olivat itse asiassa superihmisiä. Joka neljäs heille syntynyt lapsi kuului ainutlaatuiseen luokkaan ja oli usein näkymätön. Maailman koko historian aikana tällaista ei ollut aiemmin tapahtunut. Ratta oli perin hämmentynyt, jopa taikauskoinen, mutta Aataminpoika oli varsin hyvin selvillä ensiasteisten keskiväliolentojen olemassaolosta, ja hän päätteli, että hänen silmiensä edessä oli tapahtumassa jotakin samankaltaista. Kun toinen omituisesti käyttäytyvä jälkeläinen ilmaantui, hän päätti näyttää nämä keskenään, sillä toinen oli mies-, toinen naispuolinen. Ja näin sai alkunsa keskiväliolentojen toisasteinen luokka. Tämän ilmiön päättymistä edeltäneiden sadan vuoden aikana näitä olentoja syntyi lähes kaksituhatta.

77:5.7 (862.1)

Aataminpoika eli 396 vuotta. Monet kerrat hän palasi

vierailulle äitinsä ja isänsä luokse. Joka seitsemäs vuosi hän ja Ratta matkustivat etelään, toiseen puutarhaan, ja keskiväliolennot toimittivat hänelle sinä aikana tietoja hänen oman kansansa voinnista. He olivat Aataminpojan elinaikana suureksi avuksi, kun totuuden ja oikeamielisyyden uutta ja itsenäistä maailmankeskusta pystytettiin.

77:5.8 (862.2)

Näin Aataminpojalla ja Ratalla oli komennossaan tämä

erinomaisten auttajien joukko, ja nämä työskentelivät heidän kanssaan koko heidän pitkän elinaikansa auttaen edistyneen totuuden tunnetuksi tekemistä sekä korkeammantasoisien

hengellisen, älyllisen ja fyysisen elintavan levitystyötä. Eivätkä myöhemmät taantumiset milloinkaan täysin peittäneet alleen maailman kohentamiseen tähdänneen ponnistelun tuloksia.

77:5.9 (862.3) Aataminpojan jälkeläiset pitivät yllä korkeaa kulttuuria Aataminpojan ja Ratan ajoista laskettuna lähes seitsemäntuhannen vuoden ajan. Myöhemmin he sekoittuivat naapuruston nodiitteihin ja andoniitteihin, ja myös heidät luettiin ”muinaisajan mahtimiesten” joukkoon. Ja jotkin tuon aikakauden saavutukset säilyivät ja muuttuivat piileväksi osaksi sitä kulttuuripotentiaalia, joka myöhemmin puhkesi kukkaan eurooppalaisena sivilisaationa.

77:5.10 (862.4) Kyseisen sivistyksen keskus sijaitsi Kaspianmeren eteläpäästä itään olevalla seudulla, lähellä Kopet Daghia. Lyhyen matkaa Turkestanin vuorten eduskukkuloilta ylöspäin sijaitsevat jäännökset siitä, mikä kerran oli violetin rodun Aataminpojan jälkeläisten pääpaikka. Näillä ylängön asuinpaikoilla, jotka ovat sijoittuneet kapealle ja ikivanhalle hedelmälliselle vyöhykkeelle Kopetin vuorijonon matalammilla vuoreneduskukkuloilla, kehittyi eri aikoina ja toinen toistaan seuraten neljä erilaista kulttuuria, joita vaali vastaavasti Aataminpojan jälkeläisten neljä eri ryhmää. Järjestyksessä toinen näistä ryhmistä oli se, joka siirtyi länteen: Kreikkaan ja Välimeren saarille. Aataminpojan jälkeläisten jäännös vaelsi pohjoiseen ja länteen ja saapui Eurooppaan viimeisen Mesopotamiasta lähteneen sekarotuisen andiittiaallon mukana, ja heitä oli myös Intian andiitti-arjalaisten valloittajien joukossa.

6. Toisasteiset keskiväliolennot

77:6.1 (862.5) Kun ensiasteiset keskiväliolennot olivat peräisin tasolta, joka edusti lähes superihmisiä, niin toisasteinen luokka on puolestaan puhtaan aatamilaisen sukuhaaran jälkeläisiä, sukuhaaran, johon on yhdistynyt niiden esivanhempien ihmistetty jälkeläinen, jotka ovat yhteisiä vanhemman keskivälijoukon vanhemmille.

77:6.2 (862.6) Aataminpojan lasten joukossa oli täsmälleen sanottuna kuusitoista toisasteisten keskiväliolentojen erikoislaatuista kantavanhempaa. Nämä ainutlaatuiset lapset jakautuivat tasan kummankin sukupuolen kesken, ja kukin pariskunta pystyi joka seitsemäskymmenes päivä tuottamaan uuden toisasteisen keskiväliolennon menetelmällä, jossa yhdistyivät sukupuolinen ja sukupuoleton kanssakäyminen. Ja koskaan ennen tätä aikaa ei tällainen ilmiö ollut ollut mahdollinen maan päällä, eikä sellaista liioin ole koskaan sen jälkeen tapahtunut.

77:6.3 (862.7) Mainitut kuusitoista lasta elivät ja kuolivat (ellei heidän erikoisominaisuuksiaan oteta huomioon) niin kuin tämän maailman kuolevaiset olennot, mutta heidän sähköisesti energisoidut jälkeläisensä elävät loputtomiin, sillä näitä eivät koske samat rajoitukset, jotka koskevat kuolevaisten lihallisuutta.

77:6.4 (862.8) Jokainen kahdeksasta pariskunnasta tuotti loppujen lopuksi 248 keskiväliolentoa, ja siten tuli olevaisuuden piiriin alkuperäinen toisasteinen yhteisö – luvultaan 1 984. Toisasteiset

keskiväliolennot jakautuvat kahdeksaan alaryhmään. Heidän tunnuksenaan on A-B-C ensimmäinen, toinen, kolmas ja niin edelleen. Ja sitten seuraavat D-E-F ensimmäinen, toinen ja niin edelleen.

77:6.5 (862.9) Aatamin rikkomuksen jälkeen ensiasteiset keskiväliolennot palasivat Melkisedek-pesänhoitajien palvelukseen, kun taas toisasteinen ryhmä asetettiin Aataminpojan keskuksen palvelukseen tämän kuolemaan saakka. Kolmekymmentäkolme tällaista toisasteista keskiväliolentoa – oman organisaationsa päälliköt Aataminpojan kuoleman aikaan – yritti siirtää koko yhteisön Melkisedekien palvelukseen, jotta sillä keinoin olisi saatu aikaan yhteistyötä ensiasteisen yhteisön kanssa. Mutta kun he eivät yrityksessään onnistuneet, he poistuivat kumppaniensa seurasta ja menivät omana ryhmänään planeetan pesänhoitajien palvelukseen.

77:6.6 (863.1) Aataminpojan kuoleman jälkeen toisasteisten keskiväliolentojen loppuosasta tuli kummallinen, järjestymätön ja irrallinen Urantialla vaikuttava voima. Tuosta ajankohdasta aina Makiventa Melkisedekin aikaan saakka he viettivät säännötöntä ja järjestymätöntä elämää. Mainittu Melkisedek sai heidät osittain järjestykseen, mutta aina Kristus Mikaelin aikaan asti he aiheuttivat silti vielä paljon vahinkoa. Mikaelin maanpäälläolon aikana he tekivät kaikki lopullisen päätöksen tulevasta kohtalostaan, ja uskollinen enemmistö ilmoittautui tällöin ensiasteisten keskiväliolentojen johtajuuden alaiseksi.

7. Kapinalliset keskiväliolennot

77:7.1 (863.2) Ensiasteisten keskiväliolentojen enemmistö lankesi Luciferin kapinan aikana syntiin. Kun planetaarisen kapinan aikaansaamaa hävitystä luetteloitiin, havaittiin muiden menetysten ohella, että 40 119 keskiväliolentoa alkuperäisistä 50 000:sta oli mennyt mukaan Caligastian kapinaan.

77:7.2 (863.3) Toisasteisia keskiväliolentoja oli alun perin 1 984, ja näistä 873 ei suostunut asettumaan Mikaelin hallinnon puolelle, ja niin heidät Urantian planetaarisen tuomioistuinkäsittelyn yhteydessä suuren Helluntain päivänä asian vaatimalla tavalla internoitiin. Kukaan ei pysty ennustamaan, mikä on oleva näiden langenneiden luotujen tulevaisuus.

77:7.3 (863.4) Kumpaistakin kapinallisten keskiväliolentojen ryhmää pidetään turvasäilössä odottamassa järjestelmän kapinaan liittyvien asioiden lopullista oikeuskäsittelyä. Mutta ennen kuin planeetan nykyinen tuomiokausi julistettiin alkaneeksi, he tekivät maan päällä moniaita kummallisia tekoja.

77:7.4 (863.5) Nämä epälojaalit keskiväliolennot kykenivät tietyissä olosuhteissa tekemään itsensä kuolevaisen olennon silmin nähtäviksi, ja aivan erityisesti tämä piti paikkansa luopuneiden toisasteisten keskiväliolentojen johtajan Beelsebubin kumppaneiden kohdalla. Mutta näitä ainutlaatuisia olentoja ei tule sekoittaa tiettyihin kapinalliskerubeihin ja -serafeihin, heitäkin nimittäin oli maan päällä aina Kristuksen kuoleman ja kuolleistanousun aikaan

asti. Jotkut vanhemmat kirjoittajat nimittivät näitä kapinallisia keskiväliolentoja pahoiksi hengiksi ja demoneiksi eli riivaajiksi. Luopuriserafeja he nimittivät pahoiksi enkeleiksi.

77:7.5 (863.6) Missään maailmassa pahat henget eivät lahjoittautuvan Paratiisin-Pojan fyysisen elämän jälkeen voi pitää vallassaan yhtäkään kuolevaismieltä. Mutta ennen Kristus Mikaelin Urantialla viettämää aikaa – ennen Ajatuksensuuntaajien yleismaailmallista saapumista ja ennen Mestarin hengen vuodattamista kaiken lihan päälle – näillä kapinallisilla keskiväliolennoilla oli todellakin kyky vaikuttaa eräiden alemmantasoisten kuolevaisten mieleen ja tietyssä määrin ohjata näiden tekoja. Tämä tapahtui paljolti samalla tavalla, jolla lojaalit keskiväliolennot toimivat palvellessaan Urantian kohtalon varajoukkoihin kuuluvien ihmisten tehokkaina yhteydensuojelijoina aikoina, jolloin Suuntaaja on tosiasiallisesti irti persoonallisuudesta siksi, että se on yhteydessä ihmisyyden yläpuolella oleviin älyllisiin olentoihin.

77:7.6 (863.7) Seuraavassa lainauksessa ei ole kysymys pelkästä kielellisestä maalailusta, kun kirjoituksessa sanotaan: ”Ja he toivat Hänen luokseen kaikenlaisia sairaita, saastaisten henkien riivaamia ja kuunvaihetautisia.” Jeesus tiesi ja tunnisti eron, joka on mielenvikaisen ja demonin riivaaman välillä, vaikka hänen aikalaisensa ja hänen sukupolveensa kuuluneet nämä tilat mielessään pahasti sekoittivatkin.

77:7.7 (863.8) Ei toki ennen Helluntaitakaan mikään kapinallishenki voinut pitää vallassaan normaalia ihmismieltä, ja tuosta päivästä alkaen on myös alemmantasoisten kuolevaisten heikko mieli

turvassa sellaiselta mahdollisuudelta. Totuuden Hengen saapumisen jälkeen niin kutsutussa pahojen henkien karkottamisessa on ollut kysymys siitä, että uskomus demonin vallassa olemisesta on sekoitettu hysteerisyyteen, mielenvikaisuuteen ja heikkomielisyyteen. Mutta älkää vain siksi, että Mikaelin lahjoittautuminen on Urantialla ikiajoiksi vapauttanut kaikki ihmismielet tällaisesta mahdollisuudesta, luulko, etteikö menneinä aikoina olisi ollut todellisuutta sellainen, että ihmismieli saattoi olla demonin vallassa.

77:7.8 (864.1) Edentian Kaikkein Korkeimpien määräyksestä koko kapinallisten keskiväliolentojen ryhmää pidetään tällä hetkellä vangittuna. Enää he eivät vaeltele tässä maailmassa pahojaan tekemässä. Vaikka Ajatuksensuuntaajien läsnäolo jätettäisiinkin huomiotta, Totuuden Hengen vuodattaminen kaiken lihan päälle on tehnyt ikiajoiksi mahdottomaksi minkäänlaisten tai minkäännäköisten epälojaalien henkien koskaan enää tunkeutua edes heikoimpiin ihmismieliin. Helluntaipäivän jälkeen ei milloinkaan enää voi olla mitään sellaista kuin demonin vallassa oleminen.

8. Yhdistyneet keskiväliolennot

77:8.1 (864.2) Kun tämä maailma viimeksi oli tuomiolla ja kun Mikael vei pois ajallisuuden nukkuvat eloonjäävät, jätettiin keskiväliolennot edelleen tänne auttamaan planeetalla suoritettavaa hengellistä ja

puolittain hengellistä työtä. He toimivat nykyään molemmat luokat kattavan yhden ainoan olentoyhteisön muodossa, ja heidän lukumääränsä on 10 992. *Urantian yhdistyneitä keskiväliolentoja* johtaa nykyisin vuoron perään kummankin luokan vanhin jäsen. Tämä järjestely on ollut voimassa siitä lähtien, kun he kohta Helluntain jälkeen sulautuivat yhdeksi ryhmäksi.

77:8.2 (864.3) Vanhemman eli ensiasteisen luokan jäsenet tunnetaan yleisesti numerotunnuksensa mukaan. Heille annetaan usein sellaisia nimiä kuin 1-2-3 ensimmäinen, 4-5-6 ensimmäinen, ja niin edelleen. Urantialla aatamilaisille keskiväliolennoille annetaan kirjaintunnus, jotta he erottuisivat numerotunnuksen saaneista ensiasteisista keskiväliolennoista.

77:8.3 (864.4) Kummankin luokan jäsenet ovat aineettomia olentoja, mitä ravitsemukseen ja energialla latautumiseen tulee, mutta heillä on monia inhimillisiä ominaisuuksia ja he kykenevät nauttimaan teidän huumoristanne ja ymmärtämään sitä samoin kuin harjoittamaanne palvontaa. Kun he ovat palvelemassa kuolevaisia, he ovat mukana inhimillisen työn, levon ja leikin hengessä. Mutta keskiväliolennot eivät nuku, eikä heillä myöskään ole suvunjatkamiskykyä. Toisasteinen ryhmä on tietyssä mielessä erilaistunut miespuolisuuden ja naispuolisuuden tapaan, ja heistä puhuttaessa käytetään usein maskuliinista tai feminiinistä persoonapronominia. Usein he myös työskentelevät yhdessä tällä tavoin pareittain.

77:8.4 (864.5) Keskiväliolennot eivät ole ihmisiä eivätkä enkeleitäkään, mutta toisasteiset keskiväliolennot ovat olemukseltaan lähempänä

ihmistä kuin enkeliä. Tavallaan he kuuluvat teidän rotuihinne ja ovat sen vuoksi hyvin ymmärtäväisiä ja myötätuntoisia suhteissaan ihmisolentoihin. Serafeille he ovat korvaamattomia työssä, jota nämä tekevät ihmiskunnan eri rotujen hyväksi ja yhdessä niiden kanssa, ja kummatkin luokat ovat välttämättömiä kuolevaisten henkilökohtaisina suojelijoina palveleville serafeille.

77:8.5 (864.6) Urantian yhdistyneet keskiväliolennot on planeetan serafien kanssa yhdessä suoritettavaa palvelua varten organisoitu synnynnäisten lahjojen ja hankittujen taitojen mukaan seuraaviksi ryhmiksi:

77:8.6 (864.7) 1. *Keskivälin sanansaattajat.* Tämän ryhmän jäsenillä on nimi; he ovat pieni joukko ja ovat evolutionaarisessa maailmassa suureksi avuksi nopean ja luotettavan henkilökohtaisen viestintäjärjestelmän palveluksessa toimiessaan.

77:8.7 (864.8) 2. *Planetaariset vartiomiehet.* Keskiväliolennot ovat avaruuden maailmojen vartijoita, vartiomiehiä. He toimittavat tärkeitä tehtäviä kaikkien niiden lukuisten ilmiöiden ja yhteydenpitotapojen tarkkailijoina, joilla on merkitystä maailman ylliluonnollisille olennoille. He partioivat planeetan näkymätöntä hengen maailmaa.

77:8.8 (865.1) 3. *Kontaktipersonallisuudet.* Kun otetaan yhteyttä aineellisten maailmojen kuolevaisiin olentoihin, sellaisiin kuin on se henkilö, jonka kautta käsillä olevat viestit toimitettiin, käytetään

tähän tehtävään aina keskiväliolentoja. He ovat välttämätön tekijä tällaisissa hengellisen ja aineellisen tason välisissä yhteyksissä.

77:8.9 (865.2) 4. *Etenemisen auttajat*. Nämä ovat muita hengellisempiä keskiväliolentoja, ja heitä annetaan apulaisiksi niille eri serafiyhteisöille, jotka toimivat planeetalla erikoisryhmissä.

77:8.10 (865.3) Keskiväliolentojen välillä esiintyy merkittävää erilaisuutta siinä, miten kyvykkäitä he ovat saamaan yhteyden toisaalta heidän yläpuolellaan oleviin serafeihin ja toisaalta heidän alapuolellaan oleviin omiin ihmisserkkuihinsa. Esimerkiksi ensiasteisten keskiväliolentojen on ylen määrin vaikea saada suoraa yhteyttä aineellisiin vaikuttajiin. He ovat huomattavasti lähempänä enkelintyyppistä olentoa, ja siksi heidät tavallisesti osoitetaankin työskentelemään planeetalla asuvien hengellisten voimien kanssa ja huolehtimaan näiden tarpeista. He toimivat taivaallisten vierailijoiden ja opiskelijavieraiden oppaina ja seuralaisina, kun taas toisasteiset olennot on miltei yksinomaisesti osoitettu huolehtimaan maailman aineellisista olennoista.

77:8.11 (865.4) Uskolliset 1 111 toisasteista keskiväliolentoa suorittavat tärkeitä tehtäviä maan päällä. Ensiasteisiin työtovereihinsa verrattuina he ovat selvemmin materiaalisia. He ovat aavistuksen verran kuolevaisten näkökyvyn ulkopuolella, ja heidän mukautumisvaransa on riittävän väljä niin, että he halutessaan saavat yhteyden sellaiseen, mitä ihmiset kutsuvat ”aineelliseksi olevaisiksi”. Näillä ainutlaatuisilla olennoilla on tiettyjä tarkoin

määriteltäviä valtuuksia ajallisuuden ja avaruuden ilmiöihin nähden – maailmassa eläviä luontokappaleita pois sulkematta.

77:8.12 (865.5) Monet enkeleiden aikaansaamiksi luetut konkreettisluntoisemmat ilmiöt ovatkin olleet toisasteisten keskiväliolentojen suorittamia. Kun Jeesuksen evankeliumin ensimmäiset opettajat tuon ajan tietämättömien uskonnollisten johtajien toimesta heitettiin vankilaan, niin todellakin ”Herran enkeli” ”avasi yöllä vankilan ovet ja vei heidät ulos.” Mutta mitä tulee Pietarin vapauttamiseen, sen jälkeen kun Jaakob oli Herodeksen määräyksestä tapettu, niin tässä tapauksessa enkelin tiliin pannun teon suorittikin toisasteinen keskiväliolento.

77:8.13 (865.6) Nykyään heidän päätehtävänään on olla niiden miesten ja naisten huomaamattomina, henkilökohtaista yhteyttä pitävinä työtovereina, joista planeetan kohtalon varajoukko koostuu. Juuri tämän toisasteisen ryhmän toiminta, jolle jotkut ensiasteiseen joukkoon kuuluvat antoivat taitavaa tukea, sai aikaan sellaisen persoonallisuuksien ja olosuhteiden koordinoitumisen Urantialla, että se lopulta johti planeetan taivaalliset valvojat niiden anomusten vireillepanoon, joiden tuloksena oli sen ilmoitusten sarjan mahdollistaneiden valtuuksien myöntäminen, josta tämä esitys on yksi osa. Mutta on tehtävä selväksi, että keskiväliolennoilla ei ole mitään osaa niissä surkeissa näytöksissä, joita toimeenpannaan ”spiritualismin” yleisnimikkeen alla. Urantialla nykyisin olevat keskiväliolennot, joiden kaikkien maine on kunniallinen, eivät ole yhteydessä niin kutsuttuihin ”meedio”-ilmiöihin, eivätkä he yleensä salli ihmisten olevan todistamassa heidän toisinaan välttämättömiä

fyysisiä toimintojaan tai muita yhteyksiään aineelliseen maailmaan, sellaisina kuin nämä toiminnot ja yhteydet ihmisen aistein havaitaan.

9. Urantian vakinaiset kansalaiset

77:9.1 (865.7) Toisin kuin kuolevaisten luotujen kaltaisia evolutionaarisia taivasmatkalaisia ja enkeliarmeijoita keskiväliolentoja voidaan pitää ensimmäisenä sellaisena vakinaisten asukkaiden ryhmänä, jollaisia tavataan eri luokkiin kuuluvissa maailmoissa koko maailmankaikkeudessa. Tällaisia vakinaisia kansalaisia tavataan Paratiisiin-nousun varrella eri kohteissa.

77:9.2 (866.1) Niistä taivaallisten olentojen monista luokista poiketen, jotka on osoitettu planeetalle *hoivatehtäviin*, keskiväliolennot *elävät* asutussa maailmassa. Serafit tulevat ja menevät, mutta keskiväliolennot pysyvät, eivätkä vastaisuudessa poistu, sillä vaikka he ovat syntyjään kyseiseltä planeetalta, he ovat silti sen hoivaajia, ja heistä muodostuu se katkeamaton järjestelmä, joka harmonisoi ja kytkee yhteen serafiarmeijoiden vaihtuvat hallinnot.

77:9.3 (866.2) Urantian varsinaisina kansalaisina keskiväliolennot tuntevat samanlaista kiinnostusta tämän sfäärin kohtaloa kohtaan kuin tuntevat ihmiset. He ovat päättäväinen yhteenliittymä, joka työskentelee sinnikkäästi synnyinplaneettansa edistymisen hyväksi. Heidän päättäväisyydestään muistuttaa myös heidän yhteisönsä

tunnuslause: ”Minkä yhdistyneet keskiväliolennot ottavat tehdäkseen, sen yhdistyneet keskiväliolennot myös tekevät.”

77:9.4 (866.3) Vaikka jokaisella keskiväliolennolla on kyky kulkea pitkin energiapiirejä ja heillä siis on kyky poistua planeetalta, he ovat jokainen erikseen sitoutuneet poistumaan planeetalta, vasta kun universumin viranomaiset joskus tulevaisuudessa vapauttavat heidät tehtävistään. Keskiväliolennot ovat sidoksissa planeettaan aina vakiintuneisiin valon ja elämän aikakausiin saakka. Ellei oteta lukuun 1-2-3 ensimmäistä, yksikään uskollinen keskiväliolento ei ole milloinkaan poistunut Urantialta.

77:9.5 (866.4) 1-2-3 ensimmäinen, ensiasteisen luokan vanhin, vapautettiin välittömistä planetaarisista velvollisuuksista pian Helluntain jälkeen. Tämä jalo keskiväliolento seisoj planeetan kapinan traagisina päivinä järkähtämättä Vanin ja Amadonin rinnalla. Ja se pelottomuus, jota hän osoitti johtajantoimessaan, vaikutti osaltaan vähentävästi hänen oman luokkansa tappioiden määrään. Nykyään hän palvelee Jerusemissa ja on jäsenenä neljänkolmatta neuvonantajan elimessä, lisäksi hän on jo kerran Helluntain jälkeen toiminut Urantian kenraalikuvernöörinä.

77:9.6 (866.5) Keskiväliolennot ovat planeettaan sidottuja, mutta niin kuin kuolevaiset jututtavat kaukaa saapuvia matkustavaisia ja saavat sillä tavoin kuulla tietoja planeetan etäisistäkin kolkista, samalla tavoin keskiväliolennotkin keskustelevat taivaallisten matkalaisten kanssa saadakseen tietää universumin kaukaisista paikoista. Näin he perehtyvät omaan paikallisjärjestelmäänsä ja universumiinsa, jopa

Orvontoniin ja sen sisarluomuksiin, ja tällä keinoin he valmentuvat kansalaisen asemaan luotujen olentojen olemassaolon korkeammilla tasoilla.

77:9.7 (866.6) Vaikka keskiväliolennot saatettiin olevaisuuden piiriin täysin kehittyneinä – ilman, että he kokivat mitään kasvamisen tai kypsymisen vaihetta –, he eivät silti koskaan lakkaa varttumasta viisaudessa ja kokemuksessa. Kuolevaisten tavoin myös he ovat evolutionaarisia luotuja, ja heillä on kulttuuri, joka on aidosti evolutionaarinen saavutus. Urantian keskiväliolentokunnan joukossa on monia yleviä mieliä ja voimallisia henkiä.

77:9.8 (866.7) Laajemmasta näkökulmasta katsottuna Urantian sivilisaatio on Urantian kuolevaisten ja Urantian keskiväliolentojen yhteinen saavutus, ja tämä pitää paikkansa näiden kahden kulttuuritason välillä nykyisin vallitsevasta eroavuudesta huolimatta, eroavuudesta, joka tasoittuu vasta valon ja elämän aikakausina.

77:9.9 (866.8) Planeetan kuolemattoman kansalaisryhmän saavutuksena keskivälikulttuuri ei ole yhtä altis sellaisille ajallisille heilahduksille, jotka vaivaavat ihmissivilisaatiota. Ihmisten sukupolvet unohtavat; keskiväliolentojen yhteisö muistaa, ja tämä muisti on asuttamanne maailman perimätiedon aarreaitta. Tällä tavoin planeetan kulttuuri säilyy tuolla planeetalla aina läsnä olevana, ja sopivassa tilanteessa tällaiset tallessa olevat menneiden tapahtumien muistot ovat taas käytettävissä, siihen tapaan kuin Urantian keskiväliolennot ovat lihallsille serkuilleen antaneet kertomuksen Jeesuksen elämästä ja opetuksista.

77:9.10 (867.1) Kesktiväliolennot ovat niitä taitavia hoivaajia, jotka täyttävät Urantian aineellisten ja hengellisten alueiden välille Aatamin ja Eevan jälkeen ilmestyneen kuilun. He ovat niin ikään vanhempia veljiänne, tovereitanne pitkässä kamppailussa, jonka tavoitteena on saavuttaa vakiintunut valon ja elämän status Urantialle. Yhdistyneet keskiväliolennot ovat kapinassa koeteltu yhteisö, ja uskollisesti he esittävät oman osansa planeetan kehityksessä kunnes tämä maailma saavuttaa aikakausien päämäärän, eli siihen kaukana tulevaisuudessa olevaan päivään saakka, jolloin rauha todellakin vallitsee maan päällä ja ihmisten sydämessä totisesti on hyvä tahto.

77:9.11 (867.2) Näiden keskiväliolentojen suorittaman arvokkaan työn johdosta olemme päätelleet, että he ovat todellakin olennainen osa maailmojen henkijärjestelmää. Ja missä kapina ei ole turmellut planeetan asioita, siellä he ovat serafeille vieläkin suuremmaksi avuksi.

77:9.12 (867.3) Korkeiden henkien, enkeliarmeijoiden ja keskiväliovereiden järjestelmä on kokonaisuudessaan innostuneen omistautunut edistämään evolutionaaristen kuolevaisten asteittain tapahtuvaan ylösnousemukseen ja täydellisyyden saavuttamiseen tähtäävää paratiisillista suunnitelmaa. Se onkin yksi universumin suurenmoisimmista toimintakokonaisuuksista niin hyvin kuolevaisille kuin keskiväliolentoillekin – se verrattomista verrattomin eloonjäämisjärjestelmä, joka tuo Jumalan alas ihmisen luo ja sitten ylevän kumppanuuden avulla vie ihmisen ylös Jumalan

luo ja sen jälkeen palvelun täyttämään ikuisuuteen ja perillepääsyn jumalallisuuteen.

77:9.13 (867.4) [Esittänyt muuan Neadonin Arkkienkeli.]